

Phẩm 3: SỰ THÀNH TỰU SỞ HỌC CỦA CHÚNG ĐỆ TỬ

Đức Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Khi Đức A-súc Như Lai thuyết pháp, trong mỗi thời giảng pháp, có vô số người, nhiều không thể tính kể tu tập theo giới luật, có người tu tập A-la-hán đạo và được chứng đắc. Có vô lượng, vô số chúng đệ tử như vậy câu hội. Lại có người chứng đắc thiền quán Bát giải thoát. Các chúng đệ tử ở cõi Phật Đức A-súc Như Lai nhiều không tính kể.

Này Xá-lợi-phất! Ta không thấy người nào có thể ước đoán hay tính đếm, so sánh được số hội chúng trong cõi Phật A-súc, những vị đã thoát khỏi gánh nặng, xa lìa các lao ngục Ba-đầu-lê, A-la-la-lê, A-tỳ-xá-lê, A-ưu-đà-lê.

Như thế, này Xá-lợi-phất! Nhiều vô số không thể tính kể các thiện nam trong hội chúng, chúng đệ tử trí tuệ ấy đều là những vị tu tập theo Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán đạo. Nếu có người giải đãi thì đắc được quả Tu-đà-hoàn phải bảy lần sinh tử. Khi Đức Phật thuyết pháp thì những người trên không còn bị bảy lần sinh tử. Khi Đức Phật A-súc Như Lai thuyết pháp lần thứ nhất thì họ chứng quả Tu-đà-hoàn; lần thứ hai họ chứng quả Tu-đà-hoàn; lần thứ ba họ chứng quả A-na-hàm; lần thứ tư họ chứng quả A-la-hán. Những thiện nam tử ở cõi Phật A-súc ấy được gọi là giải đãi là do không chịu ngồi nghe thuyết pháp suốt trong một lần để được chứng quả A-la-hán. Những vị chứng quả Tu-đà-hoàn ở cõi kia không bị bảy lần sinh tử trở lại. Họ ở nhân gian tọa thiền được Chánh định của Tu-đà-hoàn và ngay nơi đó họ tự dùng oai thần lực để chứng quả A-la-hán. Những vị Tư-đà-hàm ở cõi đó không sinh trở lại thế gian do xả bỏ mọi khổ não nên ngay tại đó được Chánh định của Tư-đà-hàm, tự dùng oai thần lực ở tại cõi Phật kia để chứng quả A-la-hán. Các vị A-na-hàm ở cõi ấy không còn sinh lên cõi trời Ba-la-ni-mật-hòa-da-việt và ngay nơi đó họ tự dùng oai thần lực để chứng quả A-la-hán. Những bậc A-la-hán ở cõi đó không còn lên xuống, ở ngay nơi đó họ đạt cảnh giới Vô dư Niết-bàn. Từ cõi ấy họ thuyết bốn đạo của Sa-môn; như thế cho đến khiến cho mọi người đều chứng đắc đạo quả.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Này Xá-lợi-phất! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đối với pháp tự tại không bị mất học trụ trở lại, cũng không mất các sự học khác. Như thế ngay nơi bất học địa liền được Bát-nê-hoàn. Vô sở học địa nghĩa là A-la-hán địa. Xá-lợi-phất! Đó là giai đoạn hữu học của chúng đệ tử ở cõi của Đức A-súc Như Lai Vô Sở Trước Đẳng Chánh Giác. Những vị đã đạt đến địa vị tối yếu như trên chính là chúng đệ tử A-la-hán trong cõi của Đức A-súc Như Lai. Họ đã đoạn trừ sinh tử, việc cần làm đã làm xong, đã thoát hẳn gánh nặng, chấm dứt tất cả sự khổ sở lao ngục và dùng trí tuệ Chánh giác hiểu rõ thiên định Bát giải thoát, là bậc A-la-hán thực hành thiên Bát giải thoát.

Xá-lợi-phất! Đó là thiện hạnh của đệ tử ở cõi A-súc Như Lai. Đó là pháp hạnh công đức đã làm của hàng A-la-hán. Cõi đó dùng ba thứ báu làm bậc thang là vàng, bạc và lưu ly, từ cõi Đao-lợi cho đến cõi Diêm-phù-lợi, chư Thiên cõi trời Đao-lợi khi muốn đến chỗ Đức A-súc Như Lai, thì theo các bậc thang ấy đi xuống, các vị trời ở cõi Đao-lợi hoan hỷ cúng dường cho nhân dân cõi dưới và nói:

–Những gì mà cõi trời chúng tôi có, muốn đem so sánh với cõi này thì cõi này thật là quá to lớn đối với cõi trời, vì cõi trời không thể sánh bằng với cõi của Đức A-súc Như Lai Vô Sở Trước Đẳng Chánh Giác.

Này Xá-lợi-phất! Chư Thiên ở cõi Đao-lợi vui thích cúng dường cho nhân dân cõi dưới. Người ở cõi dưới nếu lên đến cõi trời Đao-lợi, thì họ lại không vui thích cúng dường chư Thiên ở cõi trời Đao-lợi. Vì sao? Vì họ tự nghĩ: “Cõi của ta có Đức Phật nói kinh. Theo đó, những gì mà cõi của ta có thì cõi trời không có. Cõi trời không thể sánh bằng với sự sở hữu của cõi này, được vui thích cúng dường sự hiện hữu của Phật.” Trời Đao-lợi thấy nhân dân cõi dưới. Nhân dân cõi dưới xa thấy cung điện trời Đao-lợi, thì cũng như người trong cõi ấy từ xa trông thấy cung điện, nhà cửa, mặt trời, trăng sao...

Như thế, Xá-lợi-phất! Nhân dân ở cõi Phật ấy đã trông thấy các cung điện cõi trời như thế, nếu muốn đến cõi trời thì nương theo oai thần của Đức Phật mà được đến. Đó là chỗ an lạc toàn thiện của cõi Phật Đức A-súc Như Lai.

Này Xá-lợi-phất! Cõi của Đức Phật A-súc Như Lai trong khắp tam thiên đại thiên thế giới, đều có bốn chúng đệ tử nói pháp; khắp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

cõi tam thiên đại thiên thế giới đều không thiếu sót. Đệ tử trong cõi của Đức Phật A-súc Như Lai không nghĩ: “Hôm nay sẽ ăn thế nào? Hôm nay ai sẽ đem thức ăn đến cho ta?” Cũng không đi khát thực từng nhà. Mỗi khi đến giờ thọ trai, thực phẩm sẽ đầy bát và tự nhiên có trước mặt. Chúng đệ tử lấy thực phẩm đó ăn, ăn xong, bát tự nhiên biến mất. Sự ăn uống cõi Phật A-súc là như vậy. Các đệ tử không đi tìm cầu y, bát, cũng không cấy y, không vá y, không giặt y, không nhuộm y, không may y, cũng không bảo người may. Họ nhờ oai thần Phật che chở cùng nhau sống đời an lạc tự nhiên. Đức A-súc Như Lai không nói việc tội của chúng đệ tử, giống như ta đã nói mười bốn pháp cú. Đức A-súc Như Lai không nói cho các chúng đệ tử các pháp như vậy. Vì sao? Vì cõi Phật A-súc không có người làm việc xấu ác. Đức A-súc Như Lai không truyền giới cho hàng đệ tử. Vì sao? Vì cõi Phật A-súc không có người chết yếu, cũng không có người che giấu tội xấu, không có kiếp nhớ ứ, cũng không có các kết sử, không có nhớ ứ. Các ông hãy xem cõi Phật A-súc để đoạn trừ các nhớ ứ của mình.

Đức Phật lại bảo Xá-lợi-phất:

–Này Xá-lợi-phất! Khi Đức Phật A-súc thuyết pháp, các đệ tử liền thoát khỏi những thói xấu cũ. Vì sao? Vì đã thoát ly ác đạo nên chúng đệ tử ở cõi Phật A-súc không bao giờ kiêu mạn, cống cao. Không như các đệ tử ở cõi của ta hành trì giới luật tại tinh xá, chúng đệ tử ở cõi Phật kia không tu tập như thế. Vì sao? Này Xá-lợi-phất! Vì nhân dân ở cõi của Đức Phật A-súc đã đầy đủ căn bản thiện, cho nên nghe Phật thuyết pháp, hối lỗi và được thanh tịnh. Cõi đó không nói đến sự ngũ nghịch, vì đệ tử ở cõi đó đều đã dứt hẳn các nghịch tội. Các đệ tử không tham ăn uống, không tham y bát, không tham dục vọng và cũng không tham đắm bất cứ điều gì. Họ chỉ nói đến vấn đề hành thiện. Vì sao? Vì họ chỉ sống theo cách ít muốn biết đủ.

Xá-lợi-phất! Đức Phật A-súc không truyền giới cho các đệ tử như ta đã truyền giới cho hàng đệ tử. Vì sao? Vì cõi đó không có người xấu ác. Nghĩa là chúng đệ tử cõi đó chỉ dùng các pháp khổ, không, vô thường, vô ngã làm giới. Họ cũng không có việc thọ giới, ví như những vị tu hành chân chánh ở cõi này, ở trong giáo pháp của ta cạo bỏ râu tóc, sống đời thiếu dục theo giới pháp của Ta. Vì sao? Vì các

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đệ tử ở cõi Phật A-súc đã được tự tại tu tập không có oán thù.

Xá-lợi-phất! Các đệ tử ở cõi của Đức Phật A-súc không cùng nhau hành đạo. Họ chỉ hành đạo độc cư và không thích cùng nhau hành đạo, nhưng họ cùng làm các việc thiện. Cõi đó không có người quá tinh tấn, cũng không thấy người giải đãi.

Xá-lợi-phất! Đó là phẩm hạnh của các đệ tử xuất gia ở cõi Phật Đức A-súc Như Lai.

Này Xá-lợi-phất! Khi Đức A-súc Như Lai thuyết pháp cho các đệ tử, họ không nhìn ngó hai bên mà nhất tâm nghe theo kinh. Trong đó có người chỉ đứng nghe kinh, thân không cảm thấy nhọc mệt. Trong đó có người ngồi nghe kinh, thân không cảm thấy mỏi mệt, ý không nghĩ đến sự mỏi mệt. Khi Đức A-súc Như Lai ở trong hư không thuyết pháp, các đệ tử đều nghe lời pháp ấy. Lúc đó những vị Tỳ-kheo có thần túc hay những thấy Tỳ-kheo chưa có thần túc, nhờ oai thần Phật đều đến trong hư không nghe pháp. Các đệ tử ở trong hư không thực hành tam phẩm: Một, đứng; hai, kinh hành; ba, tọa thiền. Trong đó có những vị ngồi ở trong hư không mà Bát-nê-hoàn. Có những vị ở trong già-lam mà Bát-nê-hoàn. Khi các đệ tử đều Bát-nê-hoàn, trái đất chấn động lớn. Các đệ tử đã Bát-nê-hoàn rồi, chư Thiên và nhân dân cùng đến cúng dường họ. Trong đó có vị A-la-hán trong thân tự xuất ra lửa, lửa ấy trở lại thiêu thân mà Bát-nê-hoàn. Có vị A-la-hán khi đã Bát-nê-hoàn, tự dùng công đức bay đi như gió lốc, ví như vầng mây ngũ sắc bay trong hư không biết mây bay đến nơi nào. Có vị tự dùng công đức đi mất không biết đi về nơi đâu. Các vị ấy đã Bát-nê-hoàn như thế. Có vị Bát-nê-hoàn thân ở trong hư không phun ra nước và nước ấy không rơi xuống đất, liền mất đi không hiện hữu. Sự thanh tịnh ở cõi Phật A-súc như thế, khiến cho thân mất đi không còn hiện hữu mà Bát-nê-hoàn. Các đệ tử Bát-nê-hoàn như vậy.

Xá-lợi-phất! Đó là hạnh nguyện khi xưa của Đức A-súc Như Lai Vô Sở Trước Đẳng Chánh Giác nên mới có sự thành tựu đạo Vô thượng chánh chân. Các đệ tử dùng ba cách như vậy mà Bát-nê-hoàn.

Này Xá-lợi-phất! Các đệ tử ở cõi của Đức Phật A-súc Như Lai nhiều vô lượng vô số không thể tính đếm được. Có một ít người không đầy đủ bốn Giải sự. Có nhiều người đã đạt được bốn Giải sự. Có một ít đệ tử không chứng đắc hạnh an ổn bốn Thần túc. Có nhiều đệ tử đã

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chứng đắc đầy đủ hạnh an ổn bốn Thần túc.

Xá-lợi-phất! Đó là sự thành tựu đức hạnh của các đệ tử cõi Phật A-súc Như Lai.

Hiền giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Sở hạnh của các đệ tử ở cõi của Đức Phật A-súc Như Lai Vô Sở Trước Đẳng Chánh Giác đều đã đạt đến chỗ tối thắng.

